

Υψηλάντ Τα μετα
την αλωσιν σ. 602

Υψηλάντ ο,
(Αθήναι)

“Εν εἰς αψοε', μενί ουδωρτω, λωδω.
Γερα εἰς τῆς πημονίας φρενῶν, ἐν τῇ αὐτῇ
δενδρῶν μας πευδέσθῃ; ὅς Βουνορεβῆς”

[Εὐχριστ. κήρυ. Βλαχ. Ἰβ. Ὑψηλάντ,
ἔκδοσις τῆς 1775]

